

תלמודו בידו

דף פד עמוד א

א] האם נמנים על בשר הגדי שעכשיו ראוי לאכילה אך סופו להתקשות ?

ב] האם נמנים על גידי הצואר שהם רכים עכשיו אבל אילו יזקין סופם להתקשות ?

ג] האם עור הראש של עגל הרך מקבל טומאת אוכלים ?

ד] המותיר בקרבן פסח, האם לוקה ומדוע ?

ה] שבר עצם בקרבן פסח טמא, האם לוקה ומנין ?

א] בשר שאינו ראוי לאכילה בשור הגדול [כי קשה]: אין נמנים עליו בפסח בגדי הרך. בשר השור הראוי על ידי בישול מרובה [כגון סחוס שבראש הכתף, ותנוך האוזן]: לרבה, לתנא קמא [במשנה] אין נמנים עליהם. ויש אומרים שנמנים עליהם. לרבא, לכולי עלמא נמנים עליהם, מפני שנחשבים בשר.

ב] ריש לקיש: אין נמנים עליהם, כיון שסופם להתקשות, והולכים אחר מצבם לבסוף. אך גידים שישארו רכים לעולם, נידונים כבשר. ר' יוחנן: נמנים עליהם, שהולכים אחר מצבם עכשיו. וחזר בו והודה לריש לקיש.

ג] תנא קמא: מקבל טומאה, הואיל וראוי לאכילה מעכשיו על ידי שפיכת מים חמים עליו. חכמים: אינו מקבל טומאה. כי סופו להתקשות ולא יהיה אוכל, והולכים אחר הסוף.

ד] ר' יהודה: אינו לוקה, כי הלאו של "לא תותירו" הוא ניתק לעשה של "באש תשרופו". ר' יעקב: אינו לוקה, כי מה שמותיר הוא לאו שאין בו מעשה.

ה] הדין: אינו לוקה.

המקור: לתנא קמא, שנאמר "ועצם לא תשברו בו", "בו" ממעט פסח פסול שאין בו משום שבירת עצם.

לרבי, "בבית אחד יאכל" נסמך ל"ועצם לא תשברו בו". למעט פסח שאינו ראוי לאכילה שאין בו משום שבירת עצם.